

ligéndo scandalizáti sunt: non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, et verum dicit: Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: et sápere secúndum carnem mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna: ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis: Multi itaque audiétes, non ex inimicis, sed ex discipulis ejus, dixerunt: Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre?

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix. de festo Simplicii, si occurrat; alias

Lectio ix.
Si discipuli durum habuerunt istum sermónem, quid inimici? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus in-

telligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecerunt, tália loquente Dómino Jesu Christo. Non crediderunt áliquid magnum dicétem, et verbis illis áliquam grátiam cooperiétem: sed prout voluerunt, ita intellexerunt, et more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, inquit, hic sermo: quis potest eum audíre? **Te Deum.**

Mensibus Martio et Aprili.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.
In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joann. ante med.
Diximus, fratres, hoc Dóminum comédasse in manduca-

tione carnis suæ, et potatione sanguinis sui, ut in illo maneámus, et ipse in nobis. Maneámus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, nisi caritas? Et caritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Caritas, inquit, Dei diffusa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

R. Qui manducat. 119.

Lectio viii.
Ergo spíritus est qui vivificat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in corpore, quod végetat ipse spíritus, invenerit. Nam spíritus qui est in te, o homo, quo constas, ut homo sis, numquid vivificat membrum, quod separátum invenerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum

si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur.

R. Misit me vivens. 120.

Lectio ix.

Hæc dicúntur, ut amemus unitátem, et timeámus separatióem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a corpore Christi. Si enim separátur a corpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetátur spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet: hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus et vita sunt. Quid est, Spíritus et vita sunt? Spíritualiter intelligénda sunt. Intellexísti spíritualiter? Spíritus et vita sunt. Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus et vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus.

Mensibus Majo et Junio.

Lectio sancti Evangélii
secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo tēpore: Dixit Je-
sus turbis Judæórum:
Caro mea, vere est cibus:
et sanguis meus, vere est
potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni
Epíscopi.

Tract. 26. in Joannem, post med.

Ic est panis, qui
de cælo descendit.
Hunc panem signi-
ficávit manna, hunc panem
significávit altáre Dei. Sa-
craménta illa fuérunt: in
signis diversa sunt, sed in
re, quæ significátur, pária
sunt. Apóstolum audi: No-
lo enim vos, inquit, igno-
râre, fratres, quia patres
nostri omnes sub nube
fuérunt, et omnes mare
transiérunt, et omnes per
Móysen baptizáti sunt in
nube, et in mari: et om-
nes eámdem escam spiri-
tálem manducavérunt.
Spiritálem útique eámdem:
nam corporálem ál-
teram: quia illi manna,
nos aliud: spiritálem vero,

quam nos, sed patres no-
stri, non patres illórum,
quibus nos símiles sumus,
non quibus illi símiles fué-
runt. Et adjúngit: Et om-
nes eúmdem potum spiri-
tálem bibérunt. Aliud
illi, aliud nos, sed spé-
cie visibili quidem, tamen hoc
idem significánte virtúte
spiritáli. Quómodo enim
eúmdem potum? Bibé-
bant, inquit, de spiritáli
sequente petra: petra au-
tem erat Christus. Inde
panis, inde potus: Petra
Christus in signo, verus
Christus in verbo, et in
carne. Et quómodo bibé-
runt? Percússa est petra
de virga bis. Gémina per-
cússio duo ligna crucis
significat.

R. Qui mandúcat. 119.

Lectio viii.

Norunt fidéles corpus
Christi, si corpus Chri-
sti non négligant esse.
Fiant corpus Christi, si
volunt vívere de Spíritu
Christi. De Spíritu Chri-
sti non vivit, nisi corpus
Christi. Intelligite fratres
mei, quid díxerim. Homo
es, et spíritum habes, et

corpus habes. Spíritum
dico, quæ ánima vocátur,
qua constas quod homo es:
constas enim ex ánima,
et corpore. Habes enim
spíritum invisibilem, cor-
pus visibile. Dic mihi,
quid ex quo vivat? Spí-
ritus tuus vivit ex cór-
pore tuo, an corpus tuum
ex spíritu tuo? Respón-
det omnis, qui vivit: qui
autem hoc non potest re-
spondére, néscio si vivit.
Quid respóndet omnis qui
vivit? Corpus útique me-
um vivit de spíritu meo.
Vis ergo et tu vívere de
Spíritu Christi? In cór-
pore esto Christi.

R. Misit me vivens. 120.

Lectio ix.

Numquid enim corpus
meum vivit de spíritu
tuo? Meum vivit de spí-
ritu meo, et tuum de spí-
ritu tuo. Non potest ví-
vere corpus Christi, nisi
de Spíritu Christi. Inde
est, quod expónens nobis
Apóstolus Paulus hunc pa-
nem: Unus panis, inquit,
unum corpus multi sumus.
O sacraméntum pietátis,
o signum unitátis, o vín-

culum caritátis! Qui vult
vívere, habet ubi vivat,
habet unde vivat. Accé-
dat, credat, incorporétur,
ut vivificétur. Non abhór-
reat a compáge membró-
rum, non sit putre mem-
brum quod resecári me-
reátur, non sit distortum,
de quo erubescátur. Sit
pulchrum, sit aptum, sit
sanum: háreat córpori, vi-
vat Deo de Deo. Nunc la-
bóret in terra, ut póstea
regnet in cælo.

Te Deum laudámus.

Mensibus Julio et Augusto.

Lectio sancti Evangélii
secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo tēpore: Dixit Je-
sus turbis Judæórum:
Caro mea, vere est cibus:
et sanguis meus, vere est
potus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustíni
Epíscopi.

Tract. 26. in Joann., circa med.

Non sicut manduca-
vérunt patres ve-
stri manna, et mórtui
sunt. Quare manduca-
vérunt, et mórtui sunt?
Quia quod vidébant, cre-

débant: quod non vidébant, non intelligébant. Ideo patres vestri, quia similes estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visibilem et corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cælo descendéntem? Sic sunt mórtui et illi, quemádmódu et nos sumus moritári: quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visibilem atque carnálem.

R. Qui mandúcat. 119.

Lectio viii.

Quam autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum: manducávit manna et Móyses, manducávit manna et Aaron, manducávit manna et Phínees, manducavérunt ibi multi, qui Dómino placuérunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visibilem cibum spiritaliter intellexérunt, spiritaliter esuriérunt, spiritaliter gustavérunt, ut spiritaliter satiaréntur. Nam

et nos hódie accípiamus visibilem cibum: sed áliud est sacraméntum, áliud virtus sacraménti.

R. Misit me vivens. 120.

Lectio ix.

Quam multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndó moriúntur. Unde dicit Apóstolus: Judícium sibi mandúcat et bibit. Nonne buccélla Dóminica venénium fuit Judæ? Et tamen accépit; et cum accépit, in eum inimicus intrávit, non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo fratres, panem cœlestem spiritaliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiana, vel non sint mortífera; ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis: Dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus débitóribus nostris. Si dimíttis, dimíttétur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénium.

Te Deum laudámus.

Mensibus

Septembri et Octobri.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Lib. 8. de Trinit., ante med.

Non est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum.

Quæ scripta sunt, legámus: et quæ legérimus, intelligámus; et tunc perfectæ fidei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stulte atque ímpie dicimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritate carnis et sanguinis non relictus est ambigéndi locus.

R. Qui mandúcat. 119.

Lectio viii.

Nunc enim et ipsíus Dómini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc veritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum comunicatæ carnis et sanguinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis: quóniam ego vivo, et vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

R. Misit me vivens. 120.

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturalis hæc unitas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo.

Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perfectæ autem hujus unitatis sacramentum superius jam docuerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem; et qui manducat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: et quo modo per Patrem vivit, eodem modo nos per carnem ejus vivemus.

Te Deum laudamus.

Mensibus
Novembri et Decembri.

Lectio sancti Evangelii
secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 4. in Joannem, cap. 17.

Qui manducat, inquit, carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me ma-

net, et ego in illo. Sicut enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est: sic qui carnem et sanguinem Domini recipit, cum ipso ita conjungitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniatur. Simile quodam modo apud Matthæum comperies. Simile est, inquit, regnum cælorum fermento, quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat, sic parvula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, et sua gratia replet: et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

R. Qui manducat. 119.

Lectio viii.

Nos vero, si vitam æternam consequi volumus, si largitorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurramus: caveamusque ne loco laquei damnosam religionem diabolus nobis

prætendat. Recte (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignoramus, iudicium sibi comedere atque bibere illum qui de pane comedit et de calice bibit indignè. Ego igitur probo meipsum, et indignum invenio. Quando igitur, quicumque tu es qui ista dicis, dignus eris? Quando Christo teipsum offeres? Nam si peccando indignus es, et peccare non desinis, (quis enim delicta intelligit? secundum Psalmistam) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis. R. Misit me. 120.

Lectio ix.

Quare pias quæso cogitationes suscipias, studiose sancteque vivas, et benedictionem participes, quæ (mihi crede) non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævientem membrorum nostrorum legem, pietatem corroborat, perturbaciones animi exstinguit, ægròtos curat, collisos redintegrat: et sicut pastor bonus, qui

animam suam pro óvibus posuit, ab omni nos erigit casu. Te Deum.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sapiéntia * ædificavit sibi domum, miscuit vinum, et posuit mensam.

Ps. Dominus regnavit. 9.

2. Angelórum esca * nutritisti populum tuum, et panem de cælo præstitisti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbebit delicias regibus.

4. Sacerdótes sancti * incensum et panes offerunt Deo.

5. Vincénti dabo * manna absconditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et tradidi vobis, quóniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc facite in meam commemoratióem.

Hymnus.

Verbum supérnum prod-
iens,
Nec Patris linquens dex-
teram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discipulo
Suis tradendus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se tradidit discipulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sângui-
nem;

Ut dúplici substantiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præ-
mium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium:
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxiliium.

Uni trinóque Dómino,
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

¶ Pósuít fines tuos pa-
cem. **R.** Et ádipe fru-
mémenti sátiat te.

Ad Bened. Ant. Ego sum
* panis vivus, qui de cœlo
descéndi: si quis mandu-
cáverit ex hoc pane, vivet
in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sa-
craménto mirábili pas-
siónis tuæ memóriam reli-
quisti: tribue, quæsumus,
ita nos córporis et sán-
guinis tui sacra mystéria
venerári; ut redemptiónis
tuæ fructum in nobis jú-
giter sentiámus: Qui vivis.

Suffragia Sanct. ut supra. 30.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es
de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Ant. Angelórum esca.

Capit. Fratres: Ego enim.

R. br. Panem cœli * De-
dit eis. Panem. **V.** Panem
Angelórum manducávit ho-
mo. **Dedit. Glória. Panem.**

V. Cibávit illos ex ádipe
fruménti. **R.** Et de petra,
melle saturávit eos.

Tempore Paschali.

R. br. Panem cœli dedit
eis, * Allelúja, allelúja. Pa-
nem. **V.** Panem Angelórum
manducávit homo. **Alle-
lúja, allel. Glória. Panem.**

¶ Cibávit illos ex ádipe
fruménti, allelúja. **R.** Et
de petra, melle saturávit
eos, allelúja.

Ad Sextam.

Ant. Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quotiescúmque enim
manducábitis panem
hunc, et cálicem bibétis:
mortem Dómini annuntiá-
bitis donec véniat.

R. br. Cibávit illos * Ex
ádipe fruménti. **Cibávit.**
V. Et de petra, melle sa-
turávit eos. **Ex. Glória**
Patri. Cibávit.

V. Edúcas panem de ter-
ra. **R.** Et vinum lætíficet
cor hóminis.

Tempore Paschali.

R. br. Cibávit illos ex
ádipe fruménti, * Allelúja,
allelúja. **Cibávit. V.** Et de
petra, melle saturávit eos.
Allelúja, allelúja. Glória
Patri. Cibávit.

V. Edúcas panem de ter-
ra, allelúja. **R.** Et vinum
lætíficet cor hóminis, alle-
lúja.

Ad Nonam.

Ant. Vincénti dabo.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.
Quicúmque manducáve-
rit panem hunc, vel
bíberit cálicem Dómini in-
digne: reus erit Córporis
et Sánguini Dómini.

R. br. Edúcas panem *
De terra. **Edúcas. V.** Et
vinum lætíficet cor hómi-
nis. **De. Glória. Edúcas.**
V. Pósuít fines tuos pa-
cem. **R.** Et ádipe fruménti
sátiat te.

Tempore Paschali.

R. br. Edúcas panem de
terra, * Allelúja, allelúja.
Edúcas. V. Et vinum læ-
tíficet cor hóminis. **Alle-
lúja, allel. Glória. Edúcas.**

V. Pósuít fines tuos pa-
cem, allelúja. **R.** Et ádipe
fruménti sátiat te, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis.

V. Panem de cœlo præsti-
tisti eis. **R.** Omne delecta-
méntum in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. O sa-
crum convívium, * in quo
Christus súmitur: recól-
litur memória passiónis
ejus: mens implétur grá-
tia: et futúraglória nobis
pignus datur.